

હિંદ-સેવા

સંગ્રહ કરો છયાવતાર,
ધીરજલાલ રણછોડદાસ ઠે. કરગણ્યુ

આવૃત્તી ૨ કી. ૯-૧-૭ પ્રત ૫૦૦૦.
સંવત ૧૯૭૬ સતે ૧૯૨૨ કુલ પ્રત ૧૦૦૦૦

અમદાવાદ-કાળુપુર. ટંકશાળમાં સૂર્ય પ્રકાશ
પ્રી-ટીંગ પ્રેસમાં મુદ્રાયંદલાઈ ત્રીકમલાલે છાપ્યું.

હિંદ-સેવા.

ગીત ૧ લું.

સ્વરાજનો પાયો.

ભારત કે શોભાનુરે સ્વદેશ ધન છે છાનુરે
બાપુ તારો રંદીઓ હોજી.

એ ચરખાથી છે આપણા હિંદનો ઉદ્ધાર
મારત કરે ભાનુરે સ્વદેશ ધન છે છાનુરે,
હા મારો રંદીઓ હોજી.

સાખી.

કેતનું નુરને પુણીનું છે પુર એ ચરખે છે
શાહ શ્રીમંત મળુર ફરક ફરક
ફરતો રે બાપુ તારો રંદીઓ હોજી.

સાખી.

નાક ફરે તોપો હઠે પંખો ફરે પોઘર
હિંદી કાંતો રંદીઓ કેશત થો ઉદ્ધાર
અંધારાનો દીવોરે જુગ જુગ જીવોરે
બાપુ તારો રંદીઓ હોજી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૨૭૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ક્રિ. ૨૦૫૧

વિષય ૬-૧૨૫

ગીત ૨.

પ્રભુ પ્રાર્થના

કરો રક્ષા વિપદ માંહી, ન એવી પ્રાર્થના મારી;
વિપદથી ના ડરું ઠોઠી, પ્રભો । એ પ્રાર્થના મારી
ચહું દુઃખ તાપથી શાંતિ, ન એવી પ્રાર્થના મારી,
સહુ દુઃખો શકુ જીતી, પ્રભો । એ પ્રાર્થના મારી.
સહાયે ઠો ચઢી આવી, ન એવી પ્રાર્થના મારી;
તુટો ના આત્મબળ દોરી, પ્રભો એ પ્રાર્થના મારી.
મને છળ હાનીથી રક્ષો, ન એવી પ્રાર્થના મારી;
ડગું ના આત્મ પ્રતીતિથી, પ્રભો એ પ્રાર્થના મારી
પ્રભો । તું પાર ઉતારો, ન એવી પ્રાર્થના મારી;
તરી બવા ચહું શક્ત, પ્રભો એ પ્રાર્થના મારી.
તું લે શિર ભાર ઉપાડી, ન એવી પ્રાર્થના મારી;
ઉઠાવી હું શકું સહેજ, પ્રભો એ પ્રાર્થના મારી.
મુખી દીન સમરૂં ભાવે, દુઃખી અંધાર રાત્રિએ;
ન ચંકા તું વિષે આવે, પ્રભો એ પ્રાર્થના મારી.

ગીત ૩.—ગઝલ.

સહોદર હિંદના બચા, મુકા કાં માતની માયા
નહીં અબડાવશે કાયા, વિદેશી વસ પહેરીને
કૃપાળુ કાં કટારીથી ચીરા છો માતની છાતી
પીલો કાં હિંદને પગથી વિદેશી વસ પહેરીને

જનેતા કાં કરો જતી, દીયો કાં જીવતી દાદી
 બલા થઈ ના થશે ધાતી, વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 ધુઓ કાં ધર્મને ધુળથી, ઉખેડો વૃક્ષ કાં મૂળથી
 વિંધો કાં ગાયને શૂળથી વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 ચલાવ્યા પેટ ભર જણે ધસાવ્યા નાક પણ જણે
 હજી શું પોપશો તેને વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 બૂખે માયાં હજારોને, તજવ્યા દેશ લાખોને
 ક્યાં નાગા કરોડોને, વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 કરાવ્યા ગુંપડા ખાલી, દીવા છે ગામડા બાળી
 સુકાવી ભૂમિ હરિયાળી, વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 શરીર વેચ્યાં વિદેશીને, જીવન વેચ્યાં વિદેશીને
 શરે વેઠ્યા વિદેશીને, વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 હકુમત હાંદની ખોઈ સલામત છે નહીં કાઈ
 ગુલામીમાં રહ્યા મોડી, વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 અહો મુજ મા જણ્યા શાણા, પ્રજાં છું. શું થશે પાણી
 ખુટ્યા નાણા અને દાણા વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 દયા માગે દયા માગે, જનેતા જળ ભરી આંખે
 અધોરી એકલા ઉઘે, વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 રસાતળ બચ છે માતા, અહો મુજ બંધુ તમ બેઠા
 શરીરને ના કરો એકા, વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 અહો સેવક અહો પોષક, અહો શિક્ષક અહો રક્ષક
 થશે ના બાંકુના બક્ષક, વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને

તજી ધાવણુ જનેતાનું, પીયો કાં પય સૂયાણીનું
 કરો કાં ઝેર અમૃતનું, વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 નવસાં છો પડે ફરવું, નમાયાથી બહું મરવું
 કહો સૌ કે નથી જીવવું, વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને
 ચહેા જો ધર્મની દિક્ષા, ચહેા જો દેશની રક્ષા
 મને દો આટલી બિક્ષા, વિદેશી વસ્ત્ર છોડીને

ગીત ૪-ગરબો.

સ્વરાજ લેવું રહેલ છે—એ રાગ.

પરદેશી કાપડ છોડો ને સુંદર ખાદી પહેરો—મારી બહેનો

ગાંધી છોડાવવા રહેલ છે.

બજકાને ફેશન છોડો, બડી ખાદી પણ પહેરો—મારી
 આજસ પરનિંદા ત્યાગો, રેંટીયા શું પ્રીતિ બાધો—મારી
 ખાદીની ધુન લગાવો, ખાદીનું તાન જગાવો—મારી
 ખાદી તાકા લઈ ફરજે સૌને તમ જવા કરજો—મારી
 ધરમાં સૌને સમજાવો, ખાદીનો મંત્ર પઠાવો—મારી
 વીવા કે મરણા ટાણે, ખાદી વાપરજો કાણે—મારી
 સાળા સરકારી નમાવી, છોડાવો એની ગુલામી—મારી
 વણતારો તાણો વાણો, અત્યંત જને બંધુ બણો—મારી
 સાળામાં માણે સૌ પહેલા, પા દૂ પીયો આ પી પહેલા—મારી
 પશીલા પીકી કોરો, પાપર બંધનને તોડો—મારી

ગીત ૫—ગજલ.

અમે લીધી ફૂટીરી આ, અમારી જીવને કાજે
જગવી ઇસ્કની ધુણી, અમારા નામને માટે
અમે સૌ નામને માટે, લીધી વરવી હવે ઝાળી
અમેને તો નસે નસમાં, જુરો નિસો બધે વ્યાપો
અમૃત સમ સુખ ત્યાગીને, કદુ સમ ઝેરને પીધા
હમારા નામને માટે, લડીસું સીરની સાટે
વીચરસું સત્યની વાટે, અમારા નામના માટે
સત્ય આ વચનને કરવા, નથી કાંઈ પ્રાણની પરવા
હમે બેઠા નથી ડરવા, અમારા નામના માટે
અમારા હક હવે લઈશું, સુખો સૌ નીમથી થઈશું
બધો પ્રતાપ પ્રમાનો, બલે તેમાં ડરીશું નહિ
જુઠી મોહ જાગને તોડી પ્રીતિ સૌ નામમાં જોડી
કહે રવીરામ કરજોડી, બલે તેમાં થવાનું શું.

ગીત ૬.—ફેશનબાઝનો રાજીઓ.

(રાગ મરાસીઓ.)

હાય હાયરે બહેનો કહું તે સાંભળો, એ ટક.
મજ માનો પોલકાં પહેરી, થયો માલ વિદેશી વેરી;
જાણ થતાં હવે ખુબ ઠેરીરે. હાય હાયરે.
વિદેશી બંગડીઓ આવી, ટેસ નાંખ્યા બધા આ તાવી,
શુંડી જીલ હવે શીખાવીરે. હાય હાયરે.

સપાટે ઝપાટા દીધા, લીખ માગતા હાંદને કીધા;
ઢોરી લોટા તમે હાથ લીધારે. હાય હાયરે.

હોળી થઇ ચોળીથી જાણી, ધર્મ ઉપર ફેરવ્યું પાણી;
ધોળે દીઝે લક્ષ્મી તાણીરે. હાય હાયરે.

સૂંઠર વેણી ફેંણજે માંડી, ઘેણી ગુજરાત આ છેક રાંડી;
બીડી કુંકવા હાથ રહી કાંડીરે. હાય હાયરે.

વિદેશી માલે હાંક દીધો. લીખ માગતો દેશ આ કીધો;
જીંખ રસ્તો મસાણનો સીધારે. હાય હાયરે.

આબ્યા વસ જીણાં જેમ જાળી, પવન ખાવા મુકે જેમ ખારી;
નમ્રે જેવાં એમ લાજ જાળીરે. હાય હાયરે.

તમે ગાંઠે સાડીઓ પહેરી, રંગ લાલ ગુલાબી ધેરી;
વધ્યા જરી હતાજે લહેરીરે. હાય હાયરે.

જેને દેખી રાજઓ! ધૂજે સતી માની મોટાઓ પુજે
એ દશા માઠી બહુ ખુંચેરે, હાય હાયરે.

સિદ્ધરાજ, જેસીંગ વીર જેવા, દુર હઠયા રાણકથી દેવા,
હવે રથા બંગડીના હેવારે. હાય હાયરે.

પર પુરુષને કર શુભ દેવો, એ બંગડીનો લહાવ લેવો,
એકી બળ્યો જન્મ આ એવોરે. હાય હાયરે.

બહેનો ચોટે ચકલે આલી, શીલ જતાં દશા આ ખાલી,
વિદેશી બંગડીઓ ધાલીરે. હાય હાયરે.

વાડીલાલ તણી શીખ માની, બની જાઓ બહેનો ચાણી,
હિન્દને ફેરવથી છે હાણીરે. હાય હાયરે.

ગીત ૭.

સ્વામી મુણેને મારી વિનતિ રે લોલ-એ રાગ.

ઠહાલા મુણેને મારી વિનતિ રે લોલ,

ખાદી પહેર્યાની મને હોંયજો—ઠહાલા

લાવી દીયો સાડી મને રે લોલ,

ધાધરાને પોલકાની જોડજો—ઠહાલા.

મંદિર જતાં પ્રભુ દર્શને રે લોલ,

પહેરીય ખાદીના વસ્ત્રજો—ઠહાલા.

નદીએ કુવે પાણી જતાં રે લોલ,

પહેરું ખાદી પટકુળજો—ઠહાલા.

વીવા ટાણે મહા હર્ષમારે લોલ,

ખાદી વધારે હર્ષજો—ઠહાલા.

મરણ ટાણે મહા શોકમારે લોલ

ખાદી હઠાવે શોકજો—ઠહાલા

ખાદી પહેરે પૈસો બચેરે લોલ,

ખોટું ગુમાન ટળી જાયજો—ઠહાલા

ખાદી પહેયા થી ચાલશેરે લોલ

વિધવાનો રેટીયો રાજજો—ઠહાલા

ખાદીમાં ખાનહાની ખરીરે લોલ,

લાખોને કાયદો ધાયજો—ઠહાલા

ભાખીનો, ધંધો ચાલશેરે લોલ,

આબાદ ગામડા થાયજે—બહાલા

ખાદી ચિંતામણી રત્ન છેરે લોલ,
પૂરે બધાના ડોડજે—બહાલા

ગીત ૮-મહાત્મા ગાંધીજીનો ભેખ.

(લાગી લગન મને તારી.....એ રાગ.)

તે મને માયા લગાડી રે આશ્રમના જોગી....તે મને
સાબરમતીને તીરે આશ્રમ બાંધ્યો બાવા

ખાદી સરવેને પહેરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
ધોળી ટોપીની જમાત બહુ શોભે બાવા

સ્વરાજ બંસી બજવીરે....આશ્રમના જોગી
હાંદ આખામાં હાક વગાડી બાવા

પ્રજને હુંગતી જગાડીરે....આશ્રમના જોગી
પ્રજના સુખ માટે ભેખ ધર્યો છે બાવા

લગોટી અંગે તે સોહાવી...આશ્રમના જોગી
શ્રીદીશ સેન્યને રહેજે હઠાવે બાવા

રેંટીયો ચક્ર ચઢાવીરે...આશ્રમના જોગી
ગરીબને ધન્યવાન બનાવા બાવા

સાધન રેંટીઓ સીખાવોરે...આશ્રમના જોગી
મંત્ર ખાદીનો બંસીમાં વાગે બાવા

ચિત્તને પ્રેમી મનાવીરે...આશ્રમના જોગી
હીંદ આખો હિંદ નામ જપે છે બાવા

બારે ભજતી ભજરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 ખાદી નગર શુદ્ધ ખાદીનું બાધ્યું ખાવા
 ઠાંત્રિસ ત્યાંતો ભરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 સંવત ઝોગણી ઇઠોતેર સારી ખાવા
 માગચર વદી દ્વાદશીરે.....આશ્રમના જોગી
 દેશો દેશની રૈયત આવી ખાવા
 આનંદ અંગ ના સમાધરે.....આશ્રમના જોગી
 દીન આઠ અંગે હિમંગ ન માયે ખાવા
 પૃથ્વી આનંદ છવાધરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ બાધ્યોને વીનતી કરૂં છું વાલા
 ખાદી પહેરજો સુખ માનીરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ માતા પરાધીન પડી છે બાધ્યો
 મુક્ત કરો રેંદીઓ કીરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ મુસલમાનીન એકજ થાવો બાધ્યો
 સ્વરાજ લેવામાં જશો ક્ષાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 બેઉ કરજોડી ચરજ કરૂં છું ગાંધી
 પ્રજા આશ પુરે તમારીરે.....આશ્રમના જોગી.

ઐક્યતા, ગીત ૯-ગઝલ.

ખુદા નહીં ખુદ હું આદમ, મગર વો નુર ખુદાઈ હું
 કબી હો હિંદુ યા મુસલમાન, નહીં ઈસમેં ખુદાઈ હું
 પદે કુરાન યા પુરાણ, અવસ્તા યા પદે ઈન્જિલ

સભીથી રાહ એકી છે, નહીં ઈસમેં જુદાઈ છે
 પુકારે રામ યા રહેમાન, અગર વિષ્ણુ યા બિસ્મિલ્લાહ
 હરી હકતાલા એકી હય, નહીં ઈસમેં જુદાઈ છે
 નિમાજે કાશી યા કાબા, મંદિરમેં યા મસ્જિદમેં
 જુદાઈ ઈસમેં નહિ સમજે, વોહી ધન્સાં જુદાઈ છે

કેશન દેવીનો પોકાર. ગીત ૧૦ (ગઝલ.)

અરેરે હિન્દ સંતાનો, જુલ્યા શું જાન કેશનમાં;
 અરે સાથી સુધારાના, ફસાયા ઠમ ફંદામાં.
 રહ્યા છે શું મને વળગી, ધરીને હર્ષ અંતરમાં;
 રડાયા હિન્દ જુમીને, રહી છું હિન્દ ભૂમીમાં.
 ખરાબી હું અતી કરવા, તમારા દેશમાં આવી;
 ખુવારી હિન્દની કરવા, સુધારો સાથમાં લાવી.
 સુધારાના થઈ સાથી, અતી આનંદ માનો છે;
 સુધારાના બની સાથી, તમે શું હર્ષ પામો છે.
 સુધારો ધર વિષે ધાલી, તમે શું ફાયદો લીઠો;
 સુધારો હિન્દમાં દેખી, જુવો વરસાદ પ્રભુ નાઠો.
 સુધારો હિન્દમાં આવી, ફજતી ડીધી છે પુરી;
 તમારી હિન્દ જુમીની, દસા તો બેઠી છે ખુરી.
 તમે તો એમ માનો છે, સુધારા સર્વ સારા છે;
 અરે ઝો હિન્દ સંતાનો સુધારા એ કુધારા છે.
 રહેશે હિન્દમાં ફેશન, ખુવારી ત્યાં સુધી થાશે,

નીહાળી દાસ ફેશનના, વીદેશે લક્ષ્મી બન્ને છે.
 તમારા હિતને માટે, વીદેથી મોહને છોડો;
 તમારા દેશને માટે, સ્વદેશીમાં પ્રીતિ જોડો.
 કરીને હોળી ફેશનની, વીદેશે કીર્તિ ઝળકાવો;
 બની ખાદી થકી સુંદર, તમારો દેશ શોભાવો.

ગીત-૧૧

હાડ તાડની દીવાનીમાં કુખી હિંદુસ્તાન
 છોડો હવેતો ખુદ વળીઓ હિંદુ મુસલમાન
 શું સ્વાદ હશે એ મીઠા કંઈ લાજ વિનાના દીઠા
 શોધે હાડના પીઠા રે એ હિંદુ મુસલમાન
 કંઈ લયલીઓ ખાતા કોઈ નમ્ર વળી દેખાતા
 છતાં નથી સરમાતારે એ હિંદુ મુસલમાન
 કંઈ નાતવરો જો આવે તાડીનાં ઘડીયાં આવે
 પછી પંગતમાં પીરસાવેરે એ હિંદુ મુસલમાન
 કોળી કુબળાને ઘાંચી ખતરી જોલને માછી
 પીતા તે દીચી દીચીરે એ હિંદુ મુસલમાન
 હમ રવિના કીરણે સખત મજૂરી કરતા
 પીઠામાં પૈસા ભરતારે એ હિંદુ મુસલમાન
 મુઠામી ક્યારે છુટે હાડ પીવાનો છુટે
 તમા મુઠામી છુટેરે એ હિંદુ મુસલમાન

જે પાપ જેમાં ગણાતા તેમાં મદદ શું કરતા
 દેશના દ્રોહી થાતારે ઝો હિંદુ મુસલમાન
 દારૂ તણા દિવાના રહેશે કફન વિનાના
 વળી સ્થિર નહિ ઠરવાનારે ઝો હિંદુ મુસલમાન
 કાંઈ ભાડ મુખથી બોલે ગાંડાની માફક ડોલે
 ધન્યતા પડદા બોલેરે ઝો હિંદુ મુસલમાન
 બબબ કરીને બકતા નિશામાં લવરી કરતા
 રખડેલ સમ રવડતારે ઝો હિંદુ મુસલમાન
 મા બેન વહુ અને દીકરી આંખે કઢી નવ બેતા
 મનમાં આવે તે બકતારે ઝો હિંદુ મુસલમાન
 ઝો ભ્રાત ભગીની મારા વ્યસન એ નઠારા
 મનુ કહે નીસાથી રહો ન્યારારે ઝો હિંદુ મુસલમાન

ગીત ૧૨.

રઘુપતિરામ દ્વયમાં રહેજો રે—એ રાગ
 મુણે બહેની આ સમે શીખ સારીરે
 મુખ સાચું છે સાદાઇ માંહી—મુણે
 મોજશોખને વૈભવ છાડારે
 દેશસેનામાં મનડું બેડારે
 હિંદ માતાના બંધન તોડો—મુણે
 પહેરે પ્રેમે પનોતિ ખાદીરે
 એમાં હિંદ તણી છે આખાદીરે

પરદેશી પહેર્યેં ખરખાદી—સુણો

રેંટીયા ધરધરમાં ચલાવોરે

કજીયા ને ટંટા અટકાવોરે

લાખો લક્ષ્મી લુટંતી બચાવો—સુણો

રેંટીયો મોઘવારી હઠાવેરે

જેર મરછી તણું ન કાંવેરે

દુઃખ દારિદ્ર દુર બંધે—સુણો

દુઃખીયાની આંતરડી ઠારેરે

મરેલાને વધુ ના મારેરે

રેંટીયાને ખાદીથી તારે—સુણો

ગીત ૧૩ [ખુને જગર.]

હથીયારે વિનાના હિંદ ઉપર ગોળીનું શું તોફાન

નિર્દોષ ઉપર સત્તાની ગોળી કરે કાયરનું કામ

જલ્દીયનવાલાના બાગે કાયર હલકુ નહીં દાઝે

રે વજ દહયના લાજે રે સત્તાનું શું ગુમાન

પોકાર શુણ્યો ના કાને સત્તાથી ચઢ્યો ગુમાને

કહે તોપ ચલાવો ચોટ હમને હરે હિંદીના પ્રાણ—હથી

હિંદીપર ગોળી છુટી બહેનાની લાજે લુટી

બની ન્યાય અદાલત જુઠીર લાવો શું લુપ્ત તાન—હથી

બાળકને બળથી બાંધે મારે ચોટ ચાબુકા ગાંધે

પેટ ચલાવે શાનેરે એ હિંદ તણું અપમાન

મોડરેટ તજેને મસ્કા હવે નહિ બનોરે નકલ
 તજે માન આદના ચટકારે હોય દેશતણું અબીમાન
 હવે રેંટીઓ હિંદી કતિ અસહકારી જે તું થાતો
 મોહનનો મંત્ર એ સાચોરે ધર હંદુ મુસલમાન
 સુતરથી સ્વરાજ્ય આવે વળી જલથી મુક્ત બનાવે
 ગુલામીને એ હઠાવેરે ફરકે સ્વરાજ્ય નીચાન

ગીત ૧૪ (રાગ શૈલ તારો ખુબ છે દહાડોરે)

ગાંધી તારો ખુબ છે દહાડો રે ધોળી ધોળી ટોપીયો વાળો
 ખાદીની ટોપી ખાદીતું પહેરણ ખાદીના ધોતી અપાર
 પૂણીથી તાર બનાવ્યો રેંટીએ કર્યો દેશ આબાદ-ગાં.
 મહમદને શૌકતઅલી સાથે સંપી કર્યા સૌ એક
 ધણું જીવો કહું ધણું જીવો કહું રાખી મનમાં ટેક.-ગાં.
 ત્યાગ કર્યો સૌ સુખ સૈયાનાં બન્યા કૃષીરને વેશ
 દેશની ખાતર દુઃખ સહીને કરતા જઈ હપદેશ-ગાં.
 ખાવા પીવાતું જાન ન રાખ્યું રાખ્યો ન હંબ લગાર
 પાલ્લમિંટને પૂરી ધુળવી ચેતાવ્યાં સૌ બાળ-ગાં.
 બંગાળી ખારવટીઆની સાથે મળીઆ જઈ મંદીર
 વીલાયતીનો ખાયઠાટ કરીને ગણા ખાદીના ચાર-ગાં.
 જલમાં મહેલ માંતીને આલ્યા આલ્યા હસી મનમાંય
 લેખ વચંગના લખ્યા લલાટે તેતો કુળશે આંચ-ગાં.
 હાડનો તો હાટજ વાજ્યો પીઠે પીઠેટીંગ થાય.

ગવરમેંટી હાઈસ્કુલો આ જડા મૂળથી જાય-ગાં.
 ગુજરાતમાં ધણો ધોર ચાલ્યો શોર મચાવ્યો દેશ
 ઝોગણીસે ઇઠોતેર આગળ પ્રાછળમાં જઈ પેખ-ગાં.
 પંજબમાં પુરેપુરું ચલાવ્યું પુરો કર્યો પરદેશ
 ઈંડીયામાં એકંદર સઘળે મંત્ર ચલાવ્યો પેસ-ગાં.
 અમદાવાદની આખી પ્રજામાં નવું જીવન સંભળાય
 રમખાણમાં જઈ મંત્ર લણીને કરી શાંત હરખાય-ગાં
 ખેડામતિ ખુબ ચલાવ્યું વસોએ વાળી દેખ
 કરમસદ વાસી કે છે પ્રકાસી રાખે વિઠલભાઈ ટેક-ગાં
 નામ લખવી નાવા બેઠું નડીઆદ નંબર એક
 પાધડીના કુચા માથે ચઢાવી મહાલી રહ્યા છે છેક-ગાં.
 ધર્મજ કંઈ કંઈ ધક્કા ખાતું સોજીત્રા સાડ ગામ
 બાળી બાળી ભાવરજી લખું જુઓ ચોકડા છે આમ-ગાં.
 સ્વેત સફેદ આ પાદી પોશાકથી જન ધણાં હરખાય
 તોપણ કેટલા ચઢેડા ભાઈઓ મારગમાં અથડાય-ગાં.
 વલવભાઈ રણસીંચુ વગાડી કહે છે બણા સો મૂલ
 ભેગા થઈને બણે ભાઈઓ આપી અનેરાં મૂલ-ગાં.
 ચપટી ચટદઈને વગાડી વેગ થઈ દોડી જવ
 ભોળો આણંદજી એમ કહે છે રાગ શૈદાનો આ ગાવ-ગાં.

સમાપ્ત.

